

Sygn. akt V ACa 617/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – V Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Teresa Karczyńska - Szumilas
Sędziowie:	SA Anna Daniszewska SO del. Leszek Jantowski (spr.)
Protokolant:	stażysta Anna Lubawska

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2019 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa W. B. (1)

przeciwko Bankowi (...) Spółce Akcyjnej w G.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w T.

z dnia 11 lipca 2018 r., sygn. akt I C 141/18

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 (pierwszym) w ten sposób, że pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego

z dnia 3 listopada 2013 r. nr (...) wystawionego przez Bank (...) Spółkę Akcyjną w K. przeciwko powodowi W. B. (1), któremu Sąd Rejonowy w T. nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 28 listopada 2013 r. w sprawie I Co (...) – co do kwoty 69.138,50 zł (sześćdziesiąt dziewięć tysięcy sto trzydzieści osiem złotych i 50/100) należności głównej oraz co do kwoty skapitalizowanych odsetek umownych wynoszących na dzień 20 lipca 2018 r. 7.478,97 zł (siedem tysięcy czterysta siedemdziesiąt osiem i 97/100) złotych oraz co do dalszych odsetek umownych od kwoty 69.138,50 zł (sześćdziesiąt dziewięć tysięcy sto trzydzieści osiem złotych i 50/100) w wysokości odsetek maksymalnych za okres od dnia 21 lipca 2018 r. i oddala powództwo w pozostałym zakresie;

II. oddala apelację w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSO del. Leszek Jantowski SSA Teresa Karczyńska-Szumilas SSA Anna Daniszewska

Na oryginale właściwe podpisy.

Sygn. akt V ACa 617/18

UZASADNIENIE

Powód W. B. (1) wniósł pozew przeciwko Bankowi (...) SA w G., w którym domagał się pozbawienia w całości wykonalności tytułu wykonawczego (...) w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 3 listopada 2013 r. wystawionego przez pozwanego, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w T. z dnia 28 listopada 2013 r. (sygn. akt I Co (...)).

W uzasadnieniu wskazał, iż jego zobowiązanie wynika z umowy kredytowej z 2 października 2012 r. W toku egzekucji uzyskał informację o zbyciu przez pozwanego egzekwowanej wierzytelności na rzecz (...). Wierzytelność została zatem zbyta na rzecz podmiotu nieuprawnionego do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego. W tej sytuacji dalsze egzekwowanie wierzytelności przez pozwany bank również nie jest możliwe.

W odpowiedzi na pozew pozwany uznał powództwo ponad kwotę wyegzekwowaną przez komornika w toku egzekucji do dnia dokonania cesji wierzytelności na rzecz G. (...) tj. ponad 40.193,23 zł i wniósł o oddalenie powództwa w pozostałej części i nie obciążania kosztami postępowania. Wyjaśnił, że wierzytelność została zbyta na rzecz (...), a wcześniej w prawa i obowiązki Banku (...) wszedł (...) Bank SA. Pozwany bank nie jest zatem biernie legitymowany. Pozwany wniósł o przypozwanie G. (...) (...) we W. oraz o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (dopozwanego) (...) Bank SA w W..

G. (...) (...) we W. zgłosił interwencję uboczną po stronie pozwanego (k. 80). Potrzywał w niej stanowisko pozwanego o uznaniu powództwa ponad kwotę wyegzekwowaną przez komornika i wniósł o oddalenie powództwa w pozostałej części i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu.

Pismem z dnia 24 kwietnia 2018 r. powód wniósł opozycję (k. 203). Na rozprawie postanowieniem z dnia 11 lipca 2018 r. (k. 220) Sąd Okręgowy uwzględnił opozycję powoda i nie dopuścił do udziału w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego G. (...) (...) we W.. Postanowienie uprawomocniło się z dniem 18 lipca 2018 r. Postanowieniem z dnia 11 lipca 2018r. oddalono wniosek pozwanego o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (...) Banku SA w W. (k. 219).

Wyrokiem z dnia 11 lipca 2018 r. Sąd Okręgowy w T.:

1. pozbawił w całości wykonalności tytuł wykonawczy tj. bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 3 listopada 2013r. nr (...) wystawiony przez Bank (...) Spółka Akcyjna w K. (obecna siedziba w G.) przeciwko W. B. (1), któremu Sąd Rejonowy w T. postanowieniem z dnia 28 listopada 2013r. w sprawie I Co (...) nadał klauzulę wykonalności;
2. zasądził od pozwanego Banku (...) Spółka Akcyjna w G. na rzecz powoda W. B. (1) kwotę 5.434,00 (pięć tysięcy czterysta trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. koszty interwencji ponosi interwenient uboczny
4. nakazał pobrać od pozwanego Banku (...) Spółka Akcyjna w G. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w T. kwotę 4.162,00 (cztery tysiące sto sześćdziesiąt dwa złote) tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało oparte na następujących ustaleniach i rozważaniach:

Powód W. B. (1) w dniu 2 października 2012r. zawarł z pozwanym Bankiem (...) S.A. w G. (poprzednio w K.) umowę kredytu. Dnia 3 listopada 2013r. Bank (...) SA wstawił bankowy tytuł egzekucyjny o numerze (...) z uwagi na istnienie wymagalnego zadłużenia.

Postanowieniem z dnia 28 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy w T. nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 3 listopada 2013r. nr (...) wystawionemu przez wierzyciela Bank (...) S.A. w K. przeciwko dłużnikowi W. B. (1).

Na podstawie powyższego tytułu wykonawczego dnia 30 grudnia 2013 r. na wniosek Banku (...) SA wszczęta została egzekucja. Pismem z dnia 4 października 2017 r. powód poinformował Komornika, że wierzytelność przez cesję przejęła firma (...), która żąda od niego zapłaty. Dnia 28 października 2017r. komornik zawiesił postępowanie egzekucyjne, bowiem wierzyciel wezwany do złożenia wniosków pozostał bezczynny. Jednocześnie poinformował Bank (...) o nadesłaniu przez dłużnika informacji o cesji wierzytelności. Pismem z dnia 7 grudnia 2017 r. komornik powiadomił pełnomocnika powoda, że na ten dzień zaległość dłużnika wynosiła: 69.138,50 zł - należność główna, odsetki do 7 grudnia 2017r. – 3.217,01 zł, dalsze odsetki 18,94 zł dziennie, opłata egzekucyjna – 8.823,85 zł, podatek VAT – 2.029,48 zł i wydatki gotówkowe – 16,83 zł.

Dalej Sąd Okręgowy ustalił, że w dniu 4 listopada 2016 r. nastąpił podział Banku (...) SA. W planie podziału z 29 kwietnia 2016 r. ustalono zasady podziału pomiędzy Bankiem (...) ((...) SA w G.), a Bankiem (...) ((...) Bank SA w W.), który przejął Działalność Wydzieloną. (...) Banku (...) SA pozostawiono Działalność Hipoteczną. Dnia 27 lipca 2017 r. (...) Bank SA i (...) zawarli umowę sprzedaży i przelewu wierzytelności- w tym wierzytelności przysługującej od W. B.. Pismem z 13 listopada 2017r. powód wezwał Bank (...) SA do umorzenia egzekucji wobec cesji wierzytelności. Dnia 18 kwietnia 2018 r. (...) Bank SA wysłał do komornika wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie zaferowanych przez strony dokumentów. Dokumenty te uznano za materiał wiarygodny, gdyż ich prawdziwość nie była kwestionowana przez żadną ze stron i nie budziły one też wątpliwości Sądu.

Przechodząc do rozważań Sąd Okręgowy uznał żądanie pozwu za uzasadnione. Odwołał się do treści art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym nie będącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście.

Sąd zwrócił uwagę, że uwzględniając dokumenty zgromadzone w aktach postępowania egzekucyjnego Km (...) nie może budzić wątpliwości, że komornik wszczął egzekucję na wniosek Banku (...) SA i tenże bank był nieprzerwanie stroną postępowania egzekucyjnego. Nigdy – co wynika z akt sprawy KM- bank ten nie powiadomił komornika ani o przejściu działalności wydzielonej (wraz z wierzytelnościami) przez (...) Bank SA (co miało miejsce w 2016r.), ani o sprzedaży wierzytelności na rzecz (...) (w 2017r.). Bank (...) SA miał cały czas status egzekwującego wierzyciela. O cesji komornik dowiedział się od dłużnika, a nie wierzyciela. Sąd zauważył, że w listopadzie 2017 r. dłużnik zwracał się do Banku (...) o umorzenie egzekucji (wobec cesji), a pozwany pozostał bezczynny (pismo k. 62-63). Ta okoliczność prowadzi zdaniem Sądu I instancji do wniosku, że zarzut pozwanego, iż nie dał powodu do wytoczenia powództwa, nie był trafny. Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że z jednej strony pozwany Bank (...) SA podnosił zarzut braku legitymacji biernej, zaś z drugiej jednocześnie uznał powództwo w części ponad wyegzekwowaną sumę. W ocenie Sądu I instancji jedno wyklucza drugie. Zarzut braku legitymacji był w ocenie Sądu Okręgowego chybiony. Powód pozwał istniejący nadal podmiot, który wystawił przeciwko niemu (...), na rzecz którego Sąd Rejonowy nadał klauzulę wykonalności, z inicjatywy którego wszczęto egzekucję i na rzecz którego ta egzekucja była prowadzona w dniu wniesienia pozwu (17 stycznia 2018 r.). W toku postępowania egzekucyjnego uprawnienia wierzyciela (wynikające z (...)) nie przeszły na inną osobę, a przynajmniej nie zostało to stwierdzone mocą orzeczenia wydanego na podstawie art. 788 § 1 k.p.c. (...) Bank SA nigdy nie ujawnił się w sprawie KM jako wierzyciel, chociaż część wierzytelności została przez niego przejęta. W dniu 27 lipca 2017r. zawarta została między (...) Bank SA, a (...) umowa sprzedaży i przelewu wierzytelności, w tym wierzytelności należnej od powoda. Następca prawny, to jest (...) nie mógł wystąpić do sądu o nadanie w trybie art. 788 § 1 k.p.c. na jego rzecz klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi wykonawczemu, jako że cesjonariusz nie jest bankiem (...) dokonaniu cesji, a nawet już po dokonaniu w dniu 4 listopada 2016r. do KRS wpisu wydzielenia Banku (...), Bank (...) SA nie był uprawniony do egzekwowania wierzytelności, do której prawo utracił. Po dniu 27

lipca 2017 r. nie mógł tego czynić nawet A. Bank. Tymczasem postępowanie egzekucyjne na rzecz Banku (...) SA jako beneficjenta nadal się toczyło. Taki stan rzeczy był na dzień wniesienia pozwu w dniu 17 stycznia 2018 r. Dopiero pismem z 18 kwietnia 2018r. A. Bank zwrócił się do komornika z wnioskiem o umorzenie egzekucji.

Powyższe okoliczności prowadzą zdaniem Sądu Okręgowego do wniosku, że jakakolwiek egzekucja na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego o numerze (...) nie może być już prowadzona. Z tego względu zdaniem Sądu I instancji tytuł wykonawczy nr (...) w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 3 listopada 2013 r. wystawionego przez Bank (...) SA, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w T. z dnia 28 listopada 2013 r. w sprawie sygn. akt I Co (...), należało pozbawić wykonalności w całości. Sąd I instancji zwrócił uwagę, że pod pojęciem „całości” należało rozumieć wierzytelność na chwilę obecną niewyegzekwowaną. W części wyegzekwowanej wykonalność tytułu wygasła i nie ma potrzeby odnoszenia się do tej części świadczenia. Aktualnie nie jest już możliwe prowadzenie postępowania egzekucyjnego na podstawie spornego tytułu w żadnej części.

Dalej Sąd Okręgowy wyjaśnił, że oddalił wniosek pozwanego o dopozwanie (...) Banku SA trybie art. 194§1 k.p.c. (k. 66), gdyż nie było podstaw do tego aby wzywać do udziału w sprawie podmiot, który nie ma statusu wierzyciela. Sąd zwrócił także uwagę, że na skutek prawomocnego uwzględnienia opozycji interwenient uboczny nie bierze już udziału w sprawie.

Z tych też względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 840 §pkt 1 k.p.c. sąd orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., przyjmując że skoro powód domagał się pozbawienia wykonalności tytułu w całości i takie żądanie pozwu sąd uwzględnił, to powód proces wygrał. Wprawdzie Sąd nie może pozbawić wykonalności należności stanowiących opłatę egzekucyjną z podatkiem, tymczasem wartości te wliczono do wartości przedmiotu sporu, t jednak powyższe oznaczałoby, że powód wygrał proces w 87%, a przegrał w 13%, a tym samym uległ w nieznaczej części. Na zasądzone w punkcie 2 wyroku koszty procesu składają się:

- 34 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i substytucji

- 5400 zł wynagrodzenia adwokackiego.

W punkcie 3 wyroku kosztami interwencji Sąd obciążył interwenienta. Powód był zwolniony od opłaty od pozwu, dlatego od przegrywającego proces pozwanego na mocy art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa nieuiszczoną opłatę od pozwu w wysokości 4.162 zł (punkt 4 wyroku).

Apelację od powyższego wyroku wniosła strona pozwana, zaskarżając wyrok w części, a mianowicie w zakresie w jakim Sąd Okręgowy w T. pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy, to jest bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 3 listopada 2013 r. nr (...) wystawiony przez Bank (...) Spółka Akcyjna w K. (obecna siedziba w G.) przeciwko W. B. (1), któremu Sąd Rejonowy w T. postanowieniem z dnia 28 listopada 2013r. w sprawie ICo (...) nadał klauzulę wykonalności, w zakresie wyegzekwowanej kwoty 40 193,23 zł; zasądził od pozwanego Banku (...) Spółka Akcyjna w G. na rzecz powoda W. B. (1) kwotę 5.434,00 (pięć tysięcy czterysta trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, (pkt.2); nakazał pobrać od pozwanego Banku (...) Spółka Akcyjna w G. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w T. kwotę (...),00 (cztery tysiące sto sześćdziesiąt dwa złote) tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu, (pkt.4).

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie:

a)prawa materialnego, to jest art.840 §1 pkt. 1 i 3 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i pozbawienie w całości wykonalności bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 3 listopada 2013r. nr (...) wystawionego przez Bank (...) Spółka Akcyjna w K.,

b)przepisów postępowania, to jest art. 100 k.p.c. poprzez jego naruszenie i nie dokonanie stosunkowego rozdzielenia kosztów.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł o:

1.zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez orzeczenie jedynie o częściowym pozbawieniu wykonalności tytułu wykonawczego, to jest ponad wyegzekwowaną kwotę 40 193,23 zł, ewentualnie o:

2.uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w T.,

3.zmianę orzeczenia o kosztach postępowania poprzez zasądzenie kosztów stosownie do wyniku sprawy,

4.zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył co następuje:

Apelacja była częściowo uzasadniona, jakkolwiek skutkowałą wydaniem innego rozstrzygnięcia, aniżeli zawarte we wnioskach apelacyjnych.

Sąd Apelacyjny podziela ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Okręgowy i przyjmuje je za własne, podobnie podziela dokonaną przez Sąd ocenę dowodów, oraz ocenę prawną poczynionych w sprawie prawidłowych ustaleń faktycznych.

Sąd Apelacyjny jako instancja merytoryczna uzupełniająco ustalił co następuje:

Postępowanie egzekucyjne w sprawie Km (...) prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w T. A. G. z wniosku wierzyciela Banku (...) S.A. w G. przeciwko dłużnikowi W. B. (1) zostało umorzone na wniosek wierzyciela w dniu 20 lipca 2018 r. Na dzień umorzenia postępowania stan zaległości dla wierzyciela łącznie wynosił 76.617,47 zł , w tym należność główna 69.138,50 zł, odsetki naliczone ma dzień 20 lipca 2018 r. 7.478,97 zł. Na konto wierzyciela została przekazana kwota 34.548,48 zł, na którą składała się następujące należności:

- koszty inne 100,-zł,

- koszty procesu, 69,95 zł,

- odsetki od należności głównej: 28.085,61 zł,

- odsetki zaległe: 6.218,11 zł,

- spłata zaliczki:74,81 zł.

(dowód: informacja od Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w T. A. G. k.270)

Powyższych uzupełniających ustaleń dokonał Sąd w oparciu o dokument urzędowy w postaci informacji Komornika co do wysokości wyegzekwowanych należności przekazanych na rzecz wierzyciela oraz co do wysokości zadłużenia na dzień umorzenia postępowania egzekucyjnego.

Przechodząc do zarzutów apelacji słusznie strona skarżąca podkreśliła, że przepis art.840 §1 pkt. 1 i 3 k.p.c. ,jakkolwiek umieszczony w kodeksie postępowania cywilnego, jest przepisem prawa materialnego. (por. D. Zawistowaki (w:) Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego, art. 840 kpc, Gołaczyński J. (red.), Brulińska M., Gil I., Pękalski B., Stangret-Smoczyńska A., Uliasz M., Woźniak Z., Zawistowski D. LEX 2012).

Zgodnie z tym przepisem

dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli (§ 1):

1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;

2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie;

3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaze, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

Skarżący nie kwestionował samej zasady pozbawienia przedmiotowego tytułu wykonalności, podnosił natomiast, że pozbawienie to nie może obejmować tej części tytułu wykonawczego, która została już wyegzekwowana lub spełniona w inny sposób.

Stanowisko skarżącego jest trafne. W utrwalonej już bowiem judykaturze jednolicie przyjmuje się, że powództwo przeciwegzekucyjne skierowane jest na pozbawienie lub ograniczenie wykonalności tytułu wykonawczego. Może więc być realizowane tylko pod warunkiem, że istnieje potencjalna możliwość wykonania tytułu wykonawczego. Prawo do wytoczenia powództwa opozycyjnego dłużnik traci z chwilą wyegzekwowania świadczenia objętego tytułem wykonawczym w każdym przypadku (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2010 r. II CSK 592/09 LEX nr 677750, tak też Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 10 marca 2016 r. I ACa 1720/15 LEX nr 2023628, Sąd Apelacyjny w Łodzi z dnia 9 marca 2016 r. I ACa 1339/15, LEX nr 2017735).

Takie też stanowisko jak się wydaje przyjął Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, jakkolwiek nie znalazło to odzwierciedlenia w sentencji zaskarżonego orzeczenia. Zgodzić się bowiem należało ze skarżącym, że sformułowanie o pozbawieniu „w całości” tytułu wykonawczego wykonalności nie może być rozumiane – jak to przyjął Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku – jako odnoszące się wyłącznie do części „niewyegzekwowanej”. W konsekwencji niezbędnym było poczynienie uzupełniających ustaleń, z których wynikałoby, jaka należność pozostała do wyegzekwowania na dzień umorzenia postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie przedmiotowego tytułu wykonawczego. Ustalono, że na dzień umorzenia postępowania stan zaległości dla wierzyciela łącznie wynosił 76.617,47 zł, w tym należność główna 69.138,50 zł, zaś odsetki naliczone ma dzień 20 lipca 2018 r. 7.478,97 zł.

W konsekwencji Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1 (pierwszym) w ten sposób, że pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 3 listopada 2013r. nr (...) wystawionego przez Bank (...) Spółka Akcyjna w K. przeciwko W. B. (1), któremu Sąd Rejonowy w T. nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 28 listopada 2013r. w sprawie I Co (...) – co do kwoty 69.138,50 zł (sześćdziesiąt dziewięć tysięcy sto trzydzieści osiem złotych i 50/100) należności głównej oraz co do kwoty skapitalizowanych odsetek umownych wynoszących na dzień 20 lipca 2018.r 7.478,97 zł (siedem tysięcy czterysta siedemdziesiąt osiem i 97/100) oraz co do dalszych odsetek umownych od kwoty 69.138,50 zł (sześćdziesiąt dziewięć tysięcy sto trzydzieści osiem złotych i 50/100) w wynikającej z przedmiotowego tytułu wykonawczego wysokości odsetek maksymalnych za dalszy okres od dnia następnego po umorzeniu postępowania egzekucyjnego, to jest od dnia 21 lipca 2018 r., zaś w pozostałym zakresie oddalił powództwo. W ocenie Sądu Apelacyjnego za wadliwą należało uznać formę orzeczenia zawartą we wniosku apelacyjnym, a mianowicie pozbawiającą wykonalności „ponad kwotę” wyegzekwowaną w toku postępowania egzekucyjnego. Takie rozstrzygnięcie budziłoby wątpliwości co do tego, w jakim zakresie tytuł wykonawczy został pozbawiony wykonalności. Podkreślenia przy tym wymaga, co w niniejszej sprawie było bezsporne, że podstawa pozbawienia wykonalności przedmiotowego tytułu wykonawczego było wystąpienie zdarzenia, wskutek którego zobowiązanie z tego tytułu nie może być egzekwowane – zbycie wierzytelności na rzecz osoby trzeciej nie posiadającej statusu podmiotu, na rzecz którego mógł być wystawiony bankowy tytuł egzekucyjny.

Zmiana merytoryczna rozstrzygnięcia nie implikowała jednak zmiany rozstrzygnięcia o kosztach procesu z I instancji. Wprawdzie żądanie pozwu zostało określone jako „pozbawienie w całości tytułu wykonawczego wykonalności”, jednak już z jego uzasadnienia i wskazanej wartości przedmiotu sporu 83.225,67 zł (k.2-3) wynika, że w istocie powód domagał się pozbawienia wykonalności tytułu w części niewyegzekwowanej, co zresztą potwierdził w odpowiedzi na apelację (k.248 – 249). Suma kwot 69.138,50 zł i 7.478,97 zł wynosi 76.617,47 zł, a więc zgodzić należało się z Sadem Okręgowym, iż porównując zakres pozbawionego tytułu wykonawczego wykonalności oraz wartość przedmiotu sporu powód uległ tylko co do nieznaczonej części swojego żądania (8%). Trafnie także uznał Sad Okręgowy, że skoro na dzień wniesienia powództwa postępowanie egzekucyjne nadal się toczyło, istniały merytoryczne podstawy do jego wytoczenia, zaś częściowe uznanie żądania tego nie zmieniło. Z tego też względu istniały podstawy do obciążenia pozwanego w całości kosztami procesu, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu (art.98 §1 k.p.c.).

Z tych też względów Sąd Apelacyjny na podstawie wyżej cytowanych przepisów oraz art. 386§1 k.p.c. orzekł jak w części reformatoryjnej, oddalając apelację w pozostałym zakresie (art. 385 k.p.c.).

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie wyrażonej w art.98§1 k.p.c. zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Apelacja została w istocie uwzględniona w niewielkiej części (art.100 k.p.c.) w kontekście wartości przedmiotu sporu podanej w pozwie, zaś zmiana polegała na doprecyzowaniu sentencji orzeczenia.

Wysokość tych kosztów obliczona została na podstawie §2 pkt 5 w zw. z §10 ust.1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U z 2015 r. poz. 180 z późn. zm.).